

Йовка. — На ли обѣща? —

Жельо. — Азъ! Ти си подла! ти си бацилъ!

Йовка. — Който проялъ сърдцето ти, както каза.

Жильо. — Ехъ, вий женички! — — Мразя ви —
и ви обичамъ.

Йовка. — Въ едно и сжщо врѣме?

Жельо. — Както пушека на тютюна: глътнемъ
го па го изкараме изъ носа. — Мара, дай чашки!

Мара излиза.

VII

Сжщитѣ безъ Мара.

Жельо. — Налива чашка конякъ и пийва.

Борьо — Полага на триножника портрета. Искан ми се
да поработя малко. Цапа на политрата бои.

Йовка. — Загледана на вѣнь, нито вижда какво става, нито
слуша.

Жельо. — Запушилъ цигара. Интелигенция! — — Не
врѣли — не кипѣли! Йовка Грозданова, защо си трѣгнала
като шура — женскитѣ работи да оправяшъ?

Йовка. — Безъ да се обърне. Защо?

Жельо. — Е че какво, като щѣла да добие же-
ната права? — — Защо и сж тия права?

Йовка. — Все гърбомъ. А ти защо имашъ права?

Жельо. — Азъ! — — Ей Богу незнамъ! — Да! —
Имамъ права, но защо сж? — Права! — Правата сж ху-
баво нѣщо, ама кога има какво да искашъ съ тѣхъ! —
А сега у насъ съ тѣхъ можешъ да искашъ само властъ-
та — — Пъкъ защо ти е тя: да крадешъ — — Пфу!

Йовка. — Обръща се. Отъ тебе такива мисли!
Щомъ съгледва Боря, че работи, спуща се и му дръпва четката. Зна-
ешъ, че не бива да работишъ.

Жельо. — Ето; емансипаторка! — Та това е ре-
акция!

Борьо. — Йовке, но азъ трѣбве да работа.

Йовка. — Каквото да стане — нѣма да те оста-
ва да работишъ.